

Nordqvist: Det er jo nok tvivlsomt, om hr. Helge Nielsen får sit sidste ønske opfyldt, nemlig en ny regering efter 1972, når dette lovforslag får virkning.

Hr. Helge Nielsen udtalte sig også om ministerens følelser på et tidligere tidspunkt, og det må ministeren selv svare på, men der er da i alt fald det at sige, at boligministeren naturligvis gerne ønsker et godt samarbejde med kommunerne, og ministeren har måske sådan i det fjerne anet det samme som hr. Helge Nielsen, at der måske er en del kommunalpolitikere, der rynker brynene og panden i anledning af det foreliggende lovforslag.

Hr. Helge Nielsen satte fingeren på en ting, jeg også godt lige vil gøre opmærksom på, nemlig dette, at hvis vi ikke finder den rigtige fordeling mellem statskassen og de kommunale kasser, kan det bevirke, at visse kommuner måske ikke udfører den aktivitet inden for byggesektoren, som vi kan forvente. Men dette hænger sådan set sammen med spørgsmålet om, hvorvidt ansvaret for boligprisen er en statsopgave eller en kommunal opgave. Men nu er vi jo så heldige, at vi inden så forfærdelig længe her i tinget skal have en mere almindelig og bred debat om opgave- og byrdefordelingen mellem stat og kommune, og da kan vi så også undersøge denne sag nærmere.

På det foreliggende grundlag kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget.

Arne Larsen: Det forslag til lov om ændring af lov om boligsikring, som her er fremsat af boligministeren, går jo ud på, at der skal spares på statens udgifter til boligsikringsydelse, ved at statens refusion af kommunernes udgifter nedsættes fra to tredjedele til halvdelen, og som boligministeren siger i sin fremsættelsestale, skulle det betyde, at staten sparede 80-90 mill. kr. årlig. I øvrigt synes jeg, det er en meget mærkelig begrundelse, som fremføres i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig:

„Da det er kommunerne, der forestår administrationen af loven og de hermed forbundne fælles statslige og kommunale udgifter, synes det mere hensigtsmæssigt at ændre fordelingsforholdet således, at staten og kommunen bærer hver halvdelen af de samlede udgifter.“

Når man ved, hvilket kasseoverskud der opereres med på statsbudgettet, finder jeg det ganske unødvendigt, at staten sparer på boligsikringsudgifterne, og derfor må vi fra socialistisk folkepartis side afvise dette lovforslag.

Jeg er af samme opfattelse som hr. Helge Nielsen, at det eneste formildende ved lovforslaget er, at det først får virkning fra finansåret 1973-74. Vi er da efter al sandsynlighed i den situation, at vi har en anden regering og et andet folketingsflertal, som altså, inden ulykken her sker, kan få en mulighed for at ændre den lovgivning, som her foreslås, og i øvrigt forbedre hele boligsikringslovgivningen, for det er meget stærkt tiltrængt.

Vi finder, at det er forkert at lægge yderligere byrder over på kommunerne og over på skatteborgerne i kommunerne. Vi har jo en progression i statsskatten. Ved at lægge yderligere udgifter over på kommunerne skal der gennem kommuneskatterne opkræves et beløb svarende til det, som staten sparer, og da der ingen progression er her, vil det simpelt hen sige, at almindelige jævne mennesker og folk med mindre indtægter forholdsomt kommer til at betale mere i skat til boligsikringsydelse, end de gør efter den nugældende ordning. Derfor finder vi, at lovforslaget i bund og grund er forkert, og vil afvise det.

Der er også en meget stor forskel i kommunernes ydelser til boligsikring. Gentofte kommune, som er en kommune med store parcelhusområder, bliver ikke nær så hårdt ramt af denne bestemmelse som andre kommuner med tæt sammenbyggede kvarterer og højhusbebyggelse, så jeg finder, at lovforslaget i mange henseender er ganske uretfærdigt over for kommunerne, og derfor vil socialistisk folkeparti afvise det.

Sigsgaard: Jeg har ligesom andre ordførere spekuleret lidt på, hvad formålet egentlig er med dette lovforslag. Det første sted, man søger, er selvfølgelig i bemærkningerne til det, men det fremgår ikke rigtig deraf, hvad ideen er. Der står i bemærkningerne, at da det er kommunerne, der administrerer boligsikringsordningen, er det rimeligt, at man vælger fordelingen 50 pct. til staten og 50 pct. til kommunerne. Det kan jeg ikke se er nogen begrundelse over-